

Evropa přechází na MBÚ

Ing. Petr Cimický se problematikou odpadů zabývá více než dvacet let. Vystudoval Vysokou školu chemicko-technologickou a nyní pracuje ve společnosti Purum. Dříve působil například v rakouské firmě BWT (Best Water Technology) nebo ve Středisku chemické bezpečnosti.

Někteří obyvatelé Mníšku tvrdí, že technologie mechanicko-biologické úpravy odpadů je v zahraničí přežitá.

To rozhodně není pravda. V letech 2005 až 2012 se v Evropě zvýšil počet MBÚ zařízení téměř o 60 procent na více než 330 závodů. Ve stejné době vzrostly zpracovatelské kapacity o 70 procent, a to na 33 milionů tun odpadu ročně. Tento růst bude pokračovat i v příštích pěti letech, kdy počet zařízení vzroste na 456 a roční kapacita zpracování MBÚ se zvýší na 46 milionů tun.

Příklady fungování MBÚ v zahraničí

V Německu, které má velmi přísné ekologické normy, funguje 51 zařízení, která ročně zpracují 3,9 milionu tun směsného komunálního odpadu, Rakousko má 16 zařízení s kapacitou 0,8 mil. tun, Polsko disponuje 11 zařízeními zpracujícími ročně 0,5 milionu tun. Další příklady máme ve Španělsku, kde nedaleko Barcelony úspěšně funguje MBÚ zařízení s kapacitou 365 tisíc tun směsného komunálního odpadu ročně, nebo v italském Miláně, kde od roku 1997 pracuje zařízení s kapacitou 600 tisíc tun ročně.

Technologické zařízení ve Španělsku nedaleko Barcelony

Jaká je situace se zaváděním technologie MBÚ v České republice?

MBÚ není u nás zatím dostatečně rozšířena, protože ekologicky naprosto nevhodné skládkování bylo doposud lobbisticky neúměrně podporováno na úkor ekologičtějších technologií. Věřím ale, že příklady ze zahraničí i tlak odborníků na životní prostředí pomohou k nárůstu této metody, která je flexibilní a jako jediná maximálně odpovídá ekologické hierarchii nakládání s odpadem jak dle směrnice Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 98/2008, tak následně i dle MŽP a také všech opravdu ekologicky zaměřených sdružení a hnutí.

**Ekologové
říkají ANO!**

MBÚ

Technologie MBÚ přináší ekonomické úspory a snižuje ekologickou zátěž životního prostředí. Tak se dá stručně shrnout stanovisko českých ochránců životního prostředí.

Hnutí DUHA

Spalovny pohlcují statisíce tun odpadků včetně velkého množství recyklovatelných materiálů. MBÚ naopak z odpadků z popelnic vytřídí další suroviny, které lze recyklovat. Hnutí DUHA prosazuje, aby ministr životního prostředí peníze raději investoval do lepší recyklace kombinované s mechanicko-biologickou úpravou zbytkového odpadu.

Čistá-alternativa.cz

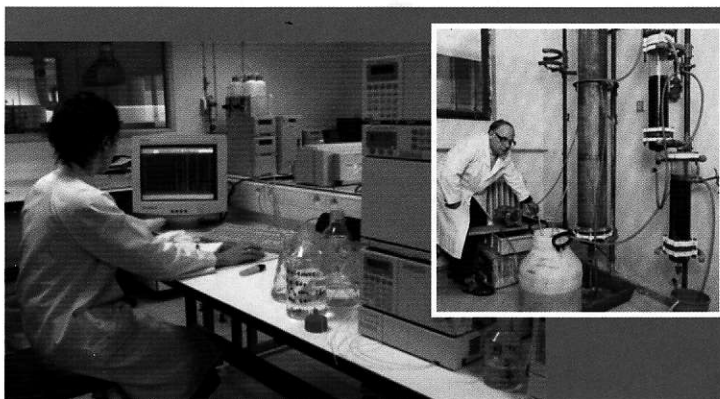

Ve srovnání se skládkováním i spalováním má kombinace vysoké míry recyklace s MBÚ podstatně nižší negativní ekologické a zdravotní dopady: šetří suroviny, způsobuje menší toxické znečištění a podstatně redukuje emise skleníkových plynů.

Calla – Sdružení pro záchranu prostředí

Co budeme dělat s odpady, když je nebudeme smět dávat na skládku a není vhodné ani spalovat? Alternativa naštěstí existuje – musíme recyklovat, kompostovat, produkovat méně odpadu a zbylý směsný komunální odpad zpracovat v zařízeních typu MBÚ.

Od roku 1997 probíhá modernizace areálu pod taktovkou firem UVR a PURUM

NAPIŠTE NÁM, RÁDI SE BUDEME ZABÝVAT VAŠIMI PODNĚTY.
e-mail: cistou.cestou@purum.cz

Vážení a milí občané města Mníšku pod Brdy,

así se to stává každému z nás, ale najednou zjistíme, že čas je rychlejší než naše vzpomínky. Žasneme, že děti známých jsou starší, než jsme si pamatovali, společné zážitky se udály před dvojnásobně dlouhou dobou a stavby, které přece vznikaly nedávno, tu jsou už pár desítek let. To by přesně mohl být případ Ústavu pro výzkum rud (UVR), který má za sebou 50letou historii v oblasti analýz a zpracování rud a realizaci ekologických projektů a expertiz. Nenápadný soused na samém východním konci mníšeckého údolí, který v průběhu času zaměstnával dlouhou řadu mníšeckých obyvatel. Obvyklý zlom v roce 1989 se UVR nevyhnul a téměř jedno desetiletí nebylo vlastně jasné, co bude dál. Ale v roce 1997, po zhruba desetiletém působení v pozici nájemce, se stal většinovým akcionářem a majitelem UVR pan Daniel Kraft a začala průběžná přeměna areálu na zónu podnikatelských aktivit v oblasti ekologických výroby, výzkumu a environmentálního vzdělávání a s tím spojená nezbytná modernizace. Ta probíhá doposud a její výsledky jsou již z dálky viditelné. Bylo by škoda se nepochlubit a současně neodpovědět na otázky, které naše čtenáře zajímají. Vycházíme tak vstříc zájmu mníšecké veřejnosti a chceme informovat vás všechny o dění a změnách v našem areálu. Již nyní se můžete těšit na další vydání našeho ekomagazínu se zajímavými informacemi a překvapivými odhaleními. Přeji zábavné čtení a slunečné jaro vám všem!

Váš Daniel Kraft

PROČ?

Budoucnost Mníšku, nebo politické ambice?

Pro nás všechny známá postava dějin Karel Marx jednou pronesl: „Nejhorší lež je polopravda.“ Velký předák dělnického hnutí tehdy trefil hřebíček na hlavičku a mohl tušit, že nejen jeho následovníci, ale řada dalších jiných budou umění polopravdy a dezinformace dále zdokonalovat. Obvyklý postup se pravidelně opakuje. Na veřejnosti se objeví osoba, nejlépe neznámá a nikým nežádaná, která netušící veřejnost nejdříve vystraší. Pod praporem boje proti údajné hrozbě shromáždí blízký okruh osob, které se jí dostatečně podařilo zmanipulovat, a založí občanské sdružení, do jehož čela se postaví. Následuje hysterická kampaň za použití všech myslitelných prostředků propagandy včetně lží, polopravd, dezinformací a zkreslování skutečnosti. Celá kampaň nese známky vy-

hroceného předvolebního klání, od kterého zase není tak daleko vzdálena. Inu účel světí prostředky. Boj za dobro pro občany (nepřipomíná vám to něco?) zpravidla končí ve chvíli, kdy takový člověk nebo sdružení dosáhne svého. Nejlépe ve vedení města. Nebo pro své osobní cíle, například zajistit důležitou vyjednávací pozici pro zhodnocení svých pozemků na území města. Tedy klasicky veřejnost jako zástěrka pro své vlastní sobecké cíle. Jak dodat váhu rozhodování občanům? Třeba vyhlášením referenda. Že jsou otázky k referendu zcela zbytečné, protože neodpovídají realitě kladené otázky, je pro rebely zcela vedlejší. A je jim úplně jedno, že uspořádání veřejného plebiscitu, který sami bez veřejnosti a jejího zájmu vyvolali, stojí město a tedy jeho občany přes 72 000 Kč. Jinými

slovy: občané zaplatí ze svého městského rozpočtu 72 000 Kč za referendum jenom proto, že se Občanské sdružení Zdravý Mníšek a jeho ideologický vůdce p. Vilímovský potřebují zviditelnit. Každý přemýšlivý občan by měl po referendu položit nahlas jednu otázku: Co jste docílili

a k čemu to bylo dobré? A poté stejně hlasitě žádat, aby částku vyhozenou z okna zaplatili zpět do městského rozpočtu ze svého ti buiči, kteří referendum na náklady a úkor svých spoluobčanů vyvolali.

PROTO!

Informační ekomagazín pro vás

1/2013

ČISTOU

CESTOU

Odpad

v Mníšku?

Fakta a fikce o třídění odpadu

Seznamte se s MBÚ

**Ekologové
říkají ANO!**

Technologie MBÚ přináší ekonomické úspory a snižuje ekologickou zátěž životního prostředí.